

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Wydział Cywilny z siedzibą w P.

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marcin Garcia Fernandez

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Krygiółka

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2016 r. w P.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Bank SA z siedzibą w W. (KRS (...))**

przeciwko **A. B. (PESEL (...))**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. B. na rzecz powoda (...) Bank SA z siedzibą w W. 768.493,69 (siedemset sześćdziesiąt osiem tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt trzy i 69/100) zł oraz odsetki umowne w wysokości 8,82 % rocznie, ale nie więcej niż czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP, od kwoty 762.276, 30 zł od dnia 24 lipca 2015 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 9.897,19 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Marcin Garcia Fernandez

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank SA z siedzibą w W. w pozwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 27 lipca 2015 r. wniósł o zasądzenie od pozwanej A. B. na swoją rzecz 768.493,69 zł, z czego 762.276,30 zł z odsetkami umownymi w wysokości 8,82 % rocznie, ale nie więcej niż czterokrotność stopy lombardowej NBP, od 24 lipca 2015 r. do dnia zapłaty, oraz 5.873,19 zł i 344,20 zł bez odsetek. W uzasadnieniu wskazał, że 4 września 2007 r. zawarł z pozwaną umowę kredytu hipotecznego. Pozwana nie wywiązywała się z obowiązku umownego spłaty rat. W związku z tym pismem z 6 maja 2015 r. wypowiedział jej umowę, a następnie wystawił wyciąg ze swoich ksiąg, stwierdzający jej zadłużenie. Na podstawie postanowień umowy jest uprawniony do naliczania odsetek karnych w wysokości podwojonego oprocentowania umownego, nie więcej jednak niż czterokrotność stopy lombardowej NBP.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 21 sierpnia 2015 r. w sprawie VI Nc-e (...) referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił powództwo całości (k. 8). Od tego nakazu pozwana w terminie wniosła sprzeciw (k. 11), w związku z czym utracił on moc i postanowieniem referendarza z 8 października 2015 r. sprawa została przekazana Sądowi Okręgowemu w Poznaniu według właściwości (k. 13).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) Bank SA i pozwana A. B. zawarli 4 września 2007 r. umowę kredytu hipotecznego nr (...) (nazywaną dalej umową). Na mocy umowy: powód udzielił pozwanej kredytu w kwocie 360.364,67 zł indeksowanego kursem (...);

jego spłata została rozłożona na 360 miesięcznych rat; oprocentowanie ustalono jako zmienne i wynoszące na dzień sporządzenia umowy 5,43 % w skali roku; zastrzeżono dla powoda odsetki karne w wysokości 10,86 % i wskazano, że mogą one podlegać zmianie na zasadach określonych w umowie, z tym że nie mogą przekroczyć wysokości odsetek maksymalnych, czyli czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP (§ 1 umowy). Ponadto w umowie: pozwana zobowiązała się do spłaty kredytu w sposób i w terminach określonych w umowie i harmonogramie spłat (§ 10 umowy), określono warunki, na jakich może nastąpić zmiana oprocentowania umownego (§ 13 umowy) i karnego (§ 14 umowy), warunki, sposób i skutki wypowiedzenia umowy przez bank (§ 14.3 i 22 umowy), a także zastrzeżono dla powoda prawo pobierania dodatkowych opłat i prowizji (§ 15).

Kwota kredytu została pozwanej wypłacona, zgodnie z umową.

Umowa była przez strony trzykrotnie zmieniana, m.in. w zakresie oprocentowania umownego i karnego oraz zasad spłaty kredytu i jego wielkości (przez odroczenie płatności części należności, doliczenie należności objętych odroczeniem płatności do kapitału i nowego określenia sposobu jego spłaty).

(dowód: umowa kredytu, k. 24-30 i aneksy nr (...), k. 31-33, nr 2, k. 35, nr 3, k. 37-40)

Pozwana nie spłacała wynikających z umowy należności. W związku z tym pismem z 6 maja 2015 r. powód wypowiedział jej umowę z zachowaniem umownego, trzydziestodniowego terminu. Pismo zostało doręczone pozwanej 18 maja 2015 r.

(dowód: pismo powoda, k. 42, potwierdzenie odbioru, k. 46)

Na dzień 23 lipca 2015 r. zadłużenie pozwanej z tytułu umowy wyniosło: 762.276,30 zł niespłaconego kapitału, 5.873,19 zł odsetek za opóźnienie w spłacie kapitału za okres od 30 października 2014 r. do 28 grudnia 2015 r. oraz 344,20 zł z tytułu opłat i prowizji.

(dowód: wyciąg z ksiąg powoda, k. 23, szczegółowe rozliczenie wpłat i naliczania odsetek, k. 81-118, wyliczenie odsetek karnych, k. 119 i 122)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów prywatnych dołączonych do akt sprawy. Dokumenty te zostały złożone w kopiach poświadczonych za zgodność przez notariusza. W związku z tym wskazać należy, że notarialne poświadczenia zgodności kopii dokumentów z oryginałami korzystały z domniemania zgodności treści z prawdą, które nie zostało obalone. Pozwalało to przyjąć bez wątpliwości, że istnieją oryginały dokumentów, których poświadczane kopie znalazły się w aktach i przeprowadzić dowód z tych dokumentów. Sąd uznał za wiarygodne wszystkie dokumenty prywatne, na których się oparł w swoich ustaleniach. Nie budziły one wątpliwości co do swojej autentyczności i zgodności treści z prawdą. Jednocześnie nie były przez żadną ze stron pod żadnym względem podważane, więc także z tego punktu widzenia nie było podstaw do odmówienia im wiary.

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie zaznaczyć należy, że pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym (k. 11) zajęła stanowisko w sprawie, w związku z czym nie zachodziły w sprawie warunki do wydania wyroku zaocznego (art. 340 k.p.c.).

Powód dochodził roszczenia o zaspokojenie swojej wierzytelności z tytułu zawartej z pozwaną umowy kredytu. Dokonane w sprawie ustalenia potwierdziły fakt, że strony łączyła umowa kredytu hipotecznego z 4 września 2007 r. nr (...), na mocy której pozwana otrzymała określoną ilość środków pieniężnych i była zobowiązana do ich zwrotu w sposób i na warunkach w umowie ustalonych (§ 10). Pozwana z tego obowiązku się nie wywiązywała, w związku z czym powód wypowiedział jej umowę na mocy postanowień § 22 ust. 1 i 2 umowy. Po upływie okresu wypowiedzenia, zgodnie z § 22 ust. 3 umowy, pozwana była zobowiązana do niezwłocznego zwrotu wykorzystanego kredytu z odsetkami umownymi i karnymi (od należności przeterminowanych).

Z dokonanych w sprawie ustaleń wynikało, że zadłużenie pozwanej wynosi 768.493,69 zł i składają się na nie: 762.276,30 zł niespłaconego kapitału, 5.873,19 zł odsetek za opóźnienie w spłacie kapitału za okres od 30 października 2014 r. do 28 grudnia 2015 r. oraz 344,20 zł należnych opłat i prowizji. Na mocy postanowień § 14 umowy od niespłaconego kapitału powodowi należą się odsetki karne (od zadłużenia przeterminowanego) w wysokości podwójonego oprocentowania umownego, czyli obecnie 8,82 % rocznie. Powód w pozwie wniósł o ograniczenie górnego pułapu zasądzonych odsetek do czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP.

Ustawą z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., nr 1830), która weszła w życie 1 stycznia 2016 r., nastąpiła zmiana regulacji odsetek ustawowych. Przy czym zgodnie z art. 56 tej ustawy, do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem jej wejścia w życie stosuje się przepisy dotychczasowe. Tak więc do odsetek należnych powodowi za okres do 31 grudnia 2015 r. znajduje zastosowanie (wynikające z art. 359 § 2¹ k.c. w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2015 r.) ograniczenie wysokości odsetek do czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP. Natomiast od 1 stycznia 2016 r. do odsetek tych ma zastosowanie art. 481 § 2¹ k.c. w brzmieniu obowiązującym od tego dnia. Stanowi on, że maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie. Te ostatnie na mocy art. 481 § 2 k.c. są równe sumie stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych i wynoszą 7 %. Zatem ich dwukrotność to 14%. Natomiast czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP to 10 %. Wobec tego żądane przez powoda ograniczenie wysokości odsetek nie było sprzeczne z obowiązującymi w zakresie odsetek maksymalnymi zasadami, co pozwalało je uwzględnić.

Pozwana podniosła przeciwko roszczeniu powoda jedynie ogólnikowy zarzut nieprawidłowego naliczenia odsetek i kosztów. Jednakże, po doręczeniu jej szczegółowego wyliczenia całego zadłużenia (k. 125), nie odniosła się do niego i nie wskazała żadnych konkretnych błędów w jego treści. W istocie więc nie zakwestionowała go. W tej sytuacji nie było podstaw do uznania go za nieprawidłowe w jakiegokolwiek części.

Z tych przyczyn Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

Pozwana przegrała proces w całości, w związku z czym była zobowiązana do zwrotu powodowi kosztów procesu – art. 98 § 1 i 2 k.p.c. Na koszty te złożyły się opłata od pozwu 9.607 zł, opłata związana z wniesieniem pozwu w postępowaniu elektronicznym 96,07 zł, wydatki na opłatę skarbową od pełnomocnictwa 17 zł oraz wydatki na notarialne poświadczenie kopii dokumentów dołączonych do pozwu. Suma tych kwota daje 9.897,19 zł, którą Sąd zasądził na rzecz powoda w punkcie II wyroku.

SSO Marcin Garcia Fernandez